

ISSN : 2456-821X

புதிய அவையம்
PUTHIYA AVAIYAM
Peer-Reviewed

UGC Care Listed Journal (2023 onwards)

Sacred Heart Research Publication, Sacred Heart College, Tirupattur-635601, Tamilnadu, India

Volume : 07, Issue : 01/03 - March 2023

திருப்புகழில் நன்றி மறவாமை

ஆய்வாளர்

ந. மாமலைவாசன்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்(பகுதிநேரம்)

தமிழ்த்துறை

அரசினர் ஆடவர் கலைக்கல்லூரி(தன்னாட்சி)

கும்பகோணம்.

நெறியாளர்

முனைவர் ச. இரமேஷ்

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை,

அரசினர் ஆடவர் கலைக்கல்லூரி(தன்னாட்சி)

கும்பகோணம்.

ஆய்வு சுருக்கம்

திருப்புகழில் வாழ்வியல் நெறிகள் எனும் தலைப்பில் முனைவர்பட்ட ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அதன் ஒரு பகுதியாக இங்கு “திருப்புகழில் நன்றி மறவாமை” எனும் தலைப்பில் அருணகிரிநாதரின் நன்றி மறவாப் பண்பு தொடர்பான செய்திகளும், அதனோடு தொடர்புடைய பிற நூல்களின் பாடல்களும் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

முன்னுரை

பிறர் செய்த உதவியை மறந்தவரை இந்த உலகம் ஒரு போதும் மன்னிப்பதில்லை. மாறாக அவர்களை இழிந்தவர்களாகவே கருதுகிறது. அந்த வகையில் திருப்புகழை நமக்களித்த அருணகிரிநாதர் தனது வாழ்விற்கு வரமளித்த முருகனின் பெருமையைத் தனது ஒவ்வொரு பாடலிலும் தவறாமல் இடம் பெறச் செய்துள்ளார். அது மட்டுமின்றி தனது முற்பிறப்பின் தீமையை அழித்தொழித்து, அத்துடன் இம்மையில் நற்காட்சி தந்து ஞானம்

வழங்கிய முருகனை மறக்க மாட்டேன் என வலியுறுத்திக் கூறி தனது செய்ந்நன்றி மறவாமையை வெளிக்காட்டுகிறார்.

செய்ந்நன்றி மறவாமை

இன்னலுறும் காலத்தே நமது இன்னலை நீக்கி, மீண்டும் அத்தகு இன்னலுறாது காத்திடும் நன்மையைச் செய்தவரை நாம் ஒரு போதும் மறத்தல் கூடாது. அப்படி மறந்தவர்களுக்கு தீமை மட்டுமே விளையும். இதனைத் திருவள்ளுவர்,

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை

செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”¹

என வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்.

பக்தி இலக்கியத்தில் இறைவனுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகத்தான் பல பாடல்களைப் பாடியிருப்பினும் நேரடியாக ‘மறவேன்’ எனக் கூறும் அருணகிரிநாதரின் மாண்பு போற்றத்தக்கது.

அன்பை மறவேன்

முற்பிறப்பில் செய்த தீமையால் துன்பங்களில் உழன்று கொண்டிருந்த தன்னை, உலகில் வாழ்வதற்கு இயலாமல் மரணத்தைத் தேடிச் சென்ற தன்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட முருகன் தன்னைப் புகழ்ந்து பாடும்படி அருளியமையை எண்ணி அருணகிரிநாதர் மகிழ்கிறார். அதனை,

தங்களை அலங்கரித்துக் கொண்டு காமத்தின் பெயரால் ஆண்களை மயக்கும் பொது மகளிர் பால் மையல் கொண்டுத் துன்புற்ற தன்னை காத்திட்ட முருகன்,

“பாத பங்கய முற்றிட வுட்கொண்டு.

ஓது கின்ற திருப்புகழ் நித்தம்

பாடு மன்பது செய்ப்பதியிற்றந் தவனீயே”²

தன்னுடைய திருவடிகளில் அருணகிரிநாதரைத் தஞ்சம் புக வைத்ததுடன் அதனை நெஞ்சத்திற் பதித்துக் கொள்ளுமாறு செய்து தினமும் திருப்புகழினைப் பாடுமாறு செய்து காத்திட்டான் என்றுக் கூறி முருகனின் அத்தகைய அன்பினை ஒரு போதும் மறவேன் எனப் பாடுகிறார்.

இழிந்த மனிதப் பிறப்பினில் செய்யத் தகாத செயல்களைச் செய்து மறுமைக்குமான வினைகளைச் செய்யும் மானுடர்களைத் தக்க தருணத்தில் தடுத்தாட்கொண்டு அருளுவது எத்தகைய உதவி.

அருணகிரியாரின் காலத்திற்கு பல நூற்றாண்டுகள் முன்பு வாழ்ந்த மாணிக்கவாசகரும் தனது உள்ளன்பினை நன்றியாகக் காட்டுகிறார்.

“நாயிற் கடையாய் கிடந்த அடியேற்கு

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே!”³

நாயினும் கீழான எண்ணம் கொண்டு பாதகம் செய்யும் மானுடர்களுக்கு, தாயினை விட தயைமிகச் செய்து காக்கும் தத்துவனே! எனக் கூறுகிறார்.

பெற்ற பிள்ளை எத்தனை தீமை செய்தாலும் அவன் மீதான அன்பினை ஒரு போதும் குறைக்க நினைக்காதவள்; அவன் தாய். அத்தகைய தாயே சிலநேரங்களில் தம் பிள்ளையின் கொடுஞ்செயல் கண்டு வெறுத்திடுவாள். இங்கு மாணிக்கவாசகர் இறைவனைத் தாயினும் சிறந்த தயவுமிக்கவனே எனக் குறிப்பிட்டு தனக்குச் செய்த உதவியை நினைவு கூறுகிறார்.

நன்றி மறத்திடுதல் எத்தகைய தீமை என்பதற்குப் பின்வரும் பழமொழி பாடல் சான்றாகிறது.

“நாடி நமரென்று நன்குபுறந் தந்தாரைக்

கேடு பிறரோடு சூழ்தல், கிளர்மணி

நடுகல் வெற்ப! நினைப்பின்றித் தாமிருந்த

கோடு குறைத்து விடல்.”⁴

தன் துன்பம் நீக்கியவருக்கு கேடு நினைப்பதும், அவரைப் போற்றாதிருப்பதும் மரக்கிளையின் மேலேறி அதனை வெட்டுவதற்கு ஒப்பானது எனப் பழமொழி நானூறு கூறுகிறது.

அந்த வகையில் தன் முன்வினையை நீக்கி, இம்மை வினை தவிர்க்க உதவும் இறைவனின் அன்பை மறக்கக் கூடாது. என்ற கருத்தில் அருணகிரியார் தெளிவாக வாழ்ந்தமையை அறிய முடிகிறது.

திருவடி மறவாமை

ஊழ்வினைகளைத் தீர்த்து, இம்மைக்கும் மறுமைக்குமாக நன்மை சேர்ப்பது இறைவனின் திருவடி இதனையே,

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் - நீந்தார்

இறைவனடி சேரா தார்”⁵

என வள்ளுவர் கூறுகிறார். அத்தகைய இறைவனின் திருவடியினால் தனக்குக் கிடைத்த நன்மைகளை மறவேன் எனத் தனது நன்றி மறவாமையை அருணகிரிநாதர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

இரத்தம், மலம், ஜலம், சதை, எலும்பு, நரம்பு என பல்வேறு பொருட்களால் நிறைந்தது இந்த உடல். காமம், குரோதம், மதம், மாச்சரியம், ஆணவம், கன்மம், மாயை உள்ளிட்ட தீய எண்ணங்களால் களவு, பொய் உள்ளிட்ட தீய செயல்களில் ஈடுபடும் தன்மை கொண்டது மனம் என்பதனை,

**“குரம்பை மலசலம் வபுவார் நிணமொடு
எலும்பு அணிசரி தசையிரல் குடல்”**

எனக் கூறுகிறார். அத்துடன் நில்லாது

**“தழைந்த சிவசுடர் தனையென மனதினில்
அழுந்த வுரைசெய வருமுக நகையொளி
தழைந்த நயனமு மிருமலர் சரணமும் மறவேனே”⁶**

தனது பாவங்களும், தன்னை வதைத்துக் கொண்டிருந்த நோயும் நீங்கிடும் வகையில் மிகுந்த ஒளியுடன் சிவமே சுடராக விளங்குவது போன்ற தோற்றத்தில், தனக்கு ஞானத்தை உபதேசிக்க வந்த திருமுகத்தையும், குளிர்ந்த திருக்கண்களையும், இணையான நன்மை செய்யும் திருவடிகளையும் மறவேன் எனக் கூறி தன் நன்றியுணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறார் அருணகிரிநாதர்.

அவரே தன்னுடைய கந்தரலங்காரத்திலும் கணப்பொழுதிலும் முருகனை மறவேன் எனக் கூறி தன் உள்ளக்கிடக்கையில் உறங்கிக் கிடக்கும் நன்றியுணர்வை அறிவிக்கிறார்.

**“தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழும் செழுஞ்சுடரே
வைவைத்த வேற்படை வானவனே மறவேன் உனைநான்”⁷**

தெய்வத் திருமலையாக விளங்கும் திருச்செங்கோட்டில் சுடராகக் காட்சி தந்த முருகனை மறவேன் என்பதின் மூலம் அருணகிரியாரின் நன்றி பாராட்டும் பண்பு நன்கு வெளிப்படுகிறது.

கனவிலும் மறவேன்

எப்போதும் இறைவனையே நினைத்திருப்பதே உன்னத பத்தி. இறை நினையில் ஆழ்ந்திருத்தல், எத்தொழில் செய்தாலும் இறைவனை எண்ணிக் கொண்டிருத்தல் என்பது பக்தியின் உன்னத நிலை.

துறவிகள் எப்போதும் தங்கள் மனதைச் சமாதி நிலையில் வைத்திருப்பர். சமாதிநிலை என்றால் எவ்வித நினைப்பும் இன்றி இறைவனை நினைத்திருத்தல் ஆகும்.

இங்கு அருணகிரிநாதர் பொதுமகளிரின் செயல்களைக் கூறுவதுடன், தன்னை ஆட்கொண்ட இறைவனைக் கனவிலும் மறவேன் எனக் கூறுகிறார்.

“.....

**மயக்க மாய்ப்பொருள் வரும் வகைக் ருஷிபணு
தடத்து மோட்சம தருளிய பலமலர்**

மணத்த வார்க்கழல் கனவிலு நனவிலு மறவேனே;

.....”⁸

பொதுமகளிரின் பால் மையல் கொண்டு அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகப் பொருளைத் தேடி அலைந்த தன்னைத் தடுத்து ஆட்கொண்டு அருளியவன் முருகன்.

அதுமட்டுமின்றி வீடுபேற்றை அளிக்கவல்ல ஞானத்தை உபதேசித்து அருளிய முருகனின் திருவடிகளினைக் கனவில் கூட மறவேன் என உரைக்கிறார்.

நமது அன்றாட செயல்பாடுகளில் நமது உள்ளத்தில் உறைந்துள்ள எண்ணம் வெளிப்படாது இருக்கலாம். ஆனால் கனவினில் நமது ஆழ்மனத்தில் உள்ள அவாவே கனவாக வெளிப்படும். அத்தகைய கனவிலும் கூட முருகனின் திருவடிகளை மறக்க மாட்டேன் என்று கூறும்போது அவரின் பக்தியுடன் நன்றியுணர்வும் நன்கு புலப்படுகிறது.

பிறர் செய்த நன்றியை மறத்தல் கூடாது. அதனையே எண்ணி வாழ்தல் வேண்டும் என்பதனைப் பின்வரும் இனியவை நாற்பது பாடல் மூலம் உணர முடிகிறது.

“நன்றிப் பயன்தூக்கி வாழ்தல் நனிஇனிதே
மன்றத் கொடும் பாடுரையாத மாண்பினிலே
அன்றறிவார் யாரென்று அடைக்கலம் வெளவாத
நன்றியின் நன்இனியது இல்”

உன் வலிமையை மறவேன்

கண்போன போக்கிலும், கால் போன போக்கிலும் மனதைச் செலுத்தி வாழ்வர் சிலர். அவர்களை நல்வழிப்படுத்தி வாழச் செய்வது அத்தனை எளிமையன்று. தீயவழியில் சென்றவரின் மனம் மீண்டும் தீய வழியை நோக்கியே செல்லும். அதனின்றி மீண்டு வருவதும் அத்தனை எளிமையன்று.

இங்கு தன் மனம்போன வழியில் வாழ்ந்து நோயுற்று துன்பக்கடலில் தத்தளித்த அருணகிரிநாதர் தன்னைச் செம்மைப்படுத்திய அருளாளன் முருகனை நெஞ்சார வணங்கித் தனது நன்றியைத் தெரிவிக்கிறார்.

“காமர்த்திர மாகி யிளைஞர்கள்” எனத் தொடங்கும் பாடலில் காமனின் பாணமாகி நின்று இளைஞர்களைத் தம் செயல்களால் மயக்கி, எம தூதரும் அஞ்சும் அளவிலான கண்களையுடையவர்களான விலைமாதரின் மாய வலையில் சிக்குண்டு தவித்த தன்னை,

“ஏகாப்பழி பூணு மருளை

நீ தோற்றி மூனாளு மடிமையை

ஈடேற்றாத லாலுன் வலிமையை மறவேனே”10

பலரின் சொற்களுக்கும், நோயினால் ஏற்பட்ட புண், துர்நாற்றம் இவற்றால் பிறர் அஞ்சி ஒதுக்கும் அளவிற்கு இருந்த தன்னை மீட்கும் பொருட்டு தன் எதிரில் தோன்றி, ஆட்கொண்டு அடிமையாக்கி தீயவினைகளிலிருந்து கரையேற்றிய உந்தன் வலிமையை மறவேன் எனப் புகழ்ந்து தன் நன்றியை உணர்த்துகிறார்.

தன் வாழ்வினுக்கு உதவியவர்கள் செய்த நன்மையை மறத்தல் தகாது என்ற உயர்ந்த நோக்கம் கொண்டு விளங்கியுள்ளார் அருணகிரியார்.

“நன்றி பயன் தூக்கா நாணிலியுஞ்

..... ”11

நன்றியை நினைத்து பார்க்காதவர் நாணமில்லாதவர்கள் எனக் கூறும் திரிகடுகப் பாடலின் கருத்துப்படி அருணகிரிநாதர் வாழ்த்துள்ளமை ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

அருளை மறவேன்

கடவுள் எல்லா உயிர்களுக்கும் சமமான வாய்ப்புகளையே வழங்குகிறார். அவற்றில் உள்ள நன்மையை எல்லோரும் புரிந்து கொள்வதில்லை. மாறாக் கடவுளின் மீதான தம் குற்றச்சாட்டுகளை வைப்பது மிக இயல்பாகிவிட்டது.

துன்பம் வரும் வேளையில் கடவுளை நித்திப்பதும், துன்பம் நீக்குதற் பொருட்டு அவரை வணங்குவது மட்டுமின்றி இன்பமான வாழ்வின்போது கடவுளை நினைவாதிருப்பதும் மனித இயல்பு.

அருணகிரிநாதர் கடவுள் பற்றாளர்;; அசாதாரண மனிதர். அவர் கடவுளினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு அருளைப் பெற்றவர். அவர் இறையருள் குறித்து மகிழ்வதுடன் தன் நன்றியுணர்வினையும் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்துகிறார்.

“பத்தர் கணப்ரிய நிர்த்த நடித்திடு” எனத் தொடங்கும் பாடலில் முருகனுக்கு விருப்பமான செய்திகளைக் கூறியபின்னர்,

“சித்ரக வித்துவ சத்த மிகுத்ததிருப்

புகழைச் சிறிதடி யேனுஞ்

செப்பனெ வைத்துல கிற்பர வத்தெரி

சித்தவ அநுக்ரகம் மறவேனே.”12

தீய மதியினால் துன்புற்று வாடியிருந்த தனக்குத் திருவருள் செய்து திருப்புகழைப் பாடச் செய்து, அதன் மூலம் தன்னை வந்தடையச் செய்த முருகனின் திருவருளை ஒருபோதும் மறவேன் எனக் கூறி தன் நன்றியுணர்வை வெளிக்காட்டுகிறார்.

“நல்லார் ஒருவர்க்கு செய்த உபகாரம்

கன்மேல் எழுத்துப் போற் காணுமே.” 13

மேற்காணும் ஒளவையின் வரிகள் உணர்த்துவதைப் போல, நல்லவர்க்குச் செய்யும் உதவி கல்வெட்டு நிலையாகிறது. தன்னை ஆட்கொண்டு அருளிய முருகனின் திருவருளை மறவாது தன் பாடலில் இடம்பெறச் செய்த அருணகிரியார் காலத்தின் கல்வெட்டுகளில் நிலைத்திருக்கும்படி திருப்புகழைப் பாடியுள்ளார்.

முடிவுரை

செய்நன்றி மறவாப் பண்பு இன்றைய காலகட்டத்தில் மயங்கியும் மறைந்தும் வருகிறது. இறைவனிடம் வரங்களைப் பெற்று இறைவனிடமே சண்டையிட்ட அசுரர்களின் கதை ஊரறிந்த ஒன்றாகும்.

தன்னைத் திருத்தி நல்வழிப்படுத்திக் காத்த முருகனிடம் தன் நன்றியுணர்வை வெளிக்காட்டும் அருணகிரிநாதர் நற்பண்பு போற்றத்தக்கதாகும்.

அடிக்குறிப்பு

1) திருக்குறள் - திருவள்ளுவர் - செய்ந்நன்றியறிதல் - திருக்குறள் 110 - உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் உரை - மறுபதிப்பு 2002. பழனியப்பா பிரதர்ஸ், கோனார் மாளிகை, சென்னை.

2) திருப்புகழ் - அருணகிரிநாதர் பாடல் எண் 105 - உரையாசிரியர் செங்கல்வராய பிள்ளை - மறுபதிப்பு 1999. திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், 154, டி.டி.கே. சாலை, சென்னை.

3) திருவாசகம் - சிவபுராணம் - மாணிக்கவாசகர் - உரையாசிரியர் புலியூர் கேசிகன் - மறுபதிப்பு 2014. மங்கை வெளியீடு, பி6, திருவேணி அடுக்ககம், ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை.

4) பழமொழி நானூறு - முன்றுறையரையனார் - உரையாசிரியர் ஆர். பொன்னம்மாள், மறுபதிப்பு 2002 - கங்கை புத்தக நிலையம், 13, தீனதயாளுதேரு, தியாகராயநகர், சென்னை 17.

5) திருக்குறள் - திருவள்ளுவர் - கடவுள் வாழ்த்து - திருக்குறள் 10 - உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் உரை - மறுபதிப்பு 2002. பழனியப்பா பிரதர்ஸ், கோனார் மாளிகை, சென்னை.

6) திருப்புகழ் - அருணகிரிநாதர் பாடல் எண் 113 - உரையாசிரியர் செங்கல்வராய பிள்ளை - மறுபதிப்பு 1999. திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், 154, டி.டி.கே. சாலை, சென்னை.

7) கந்தர் அலங்காரம் - அருணகிரிநாதர் - பாடல் எண். 23 – உரையாசிரியர் திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் - மறு பதிப்பு 2014. வானதி பதிப்பகம், 23, தீனதயாளு தெரு, தியாகராய நகர், சென்னை 17.

8) திருப்புகழ் - அருணகிரிநாதர் பாடல் எண் 344 - உரையாசிரியர் செங்கல்வராய பிள்ளை – மறுபதிப்பு 1999. திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் லிமிடெட், 154, டி.டி.கே. சாலை, சென்னை.

9) இனியவை நாற்பது – பூதஞ்சேந்தனார் - பாடல் எண். 30 – உரையாசிரியர் தமிழ்பிரியன் – மறுபதிப்பு 2010. கற்பகம் புத்தகாலயம், 4/2 சுந்தரம் தெரு, தியாகராய நகர், சென்னை -17

10) திருப்புகழ் - அருணகிரிநாதர் பாடல் எண் 360 - உரையாசிரியர் செங்கல்வராய பிள்ளை -- மறுபதிப்பு 1999. திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், 154, டி.டி.கே. சாலை, சென்னை.

11) திரிகடுகம் - நல்லாதனார் பாடல் எண். 62 – உரையாசிரியர் குழு - மறுபதிப்பு 2019. சாரதா பதிப்பகம், ஜி4, சாந்தி அடுக்ககம், 3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணாபுரம் தெரு, ராயப்பேட்டை, சென்னை 14.

12) திருப்புகழ் - அருணகிரிநாதர் பாடல் எண் 384 - உரையாசிரியர் செங்கல்வராய பிள்ளை மறுபதிப்பு 1999. திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் லிமிடெட், 154, டி.டி.கே. சாலை, சென்னை.

13) வாக்குண்டாம் - ஓளவையார் - உரையாசிரியர் புலவர் குழந்தை – நீதிக்களஞ்சியம் - மறுபதிப்பு 2015. சாரதா பதிப்பகம், ஜி4, சாந்தி அடுக்ககம், 3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணாபுரம் தெரு, ராயப்பேட்டை, சென்னை.